SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

Prov. Library Jan. 16 Winnipeg

ÅRG. (Year) 23. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 28 JULI, 1915. 8 SIDOR. NO. 30

Slaget vid Gottland

Närmare detaljer föreligga nu från sjödrabbningen utanför Gottlands ostkust.

MÅNGA DÖDADE.

EN HÖGTIDLIG BEGRAFNING AF DE FALLNA.

En af Stockholmstidningens medarbetare, som under sjöslaget utanför Gottland befann sig på gottländska ostkusten, har därifrån sändt sin tidning följande skildring:

När "Albatross" satte upp på grundet spelade musikkåren ombord och besättningen hurrade, glad öfver att ha undgått rysk fångenskap. De flesta skott mot "Albatross" ha enligt besättningens uppgift aflossats på svenskt territorium. En granat exploderade ombord på fartygets lasarett, hvarvid 10 sårade dödades, och läkaren dödligt sårades.

Som bevis på verkan af de ryska granaterna anföres att én granat, som ej kreverat, ännu sitter kvar i fartygets sida. Efter grundstötningen hölls en minnesfest öfver de döda ombord, hvarefter de öfverlefvande fördes i land.

Kanonaden hördes af gottländska befolkningen redan vid half fyratiden på morgonen. En tät dimma hindrade till en början utsikten, men så småningom döko sex fartyg upp, däraf fyra ryska. Stridens vidare förlopp kunde ses från land och man iakttog slutligen att ett af fartygen, med all säkerhet kryssaren "Augsburg", och en större jagare lyckades undkomma de ryska örlogsmännen, medan "Albatross" styrde in mot gottländska kusten. Bombardemanget pågick under hela tiden, äfven sedan "Albatross" kommit i närheten af det svenska landet. På östergarns fyr hveno granaterna om öronen på fyrpersonalen, som måste lägga sig på marken för att undgå att bli träffad.

Under förmiddagens lopp strömmade nyfikna från hela Gottland till Herrviken. Behofvet af läkarehjälp var synbarligen ytterst trängande. Läkaren ombord på "Albatross" var, som ofvan nämnts, själf dödligt sårad.

Den förste läkare, som på telefonbud kom tillstädes, var dr. Hellsten från Ljugarn. De sårade hade då redan ilandförts i båtar. De lades upp på stranden och företedde ohyggliga skador, mest på armar och ben. Inga jämmerrop hördes dock. De lågo tysta och stilla på sanden, väntande på sin tur, alla rökande cigarrer eller cigarretter. Befolkningen hjälpte till så godt de kunde och det var rörande att se fiskargubbar agera sjuksystrar.

Vid half 12-tiden anlände regementsläkare Wahlin från Visby i sällskap med sjuksystrar. Det enda som kunde göras var att anlägga proviso riska förband och ge morfininsprutningar, etc. De sårade fördes till Roma.

Besättningsmännen uppge att den tyska eskadern förut sänkt en rysk kryssare.

De dödas begrafning d. 3 juli på östergarns kyrkogård blef en för dessa trakter sällsyntt fängslande högtidlighet. Kanonaden, strandningen; de döda les och sårades ilandförande hade under dagens lopp lockat tusentals människor från när och fjärran på ön till strandningsstället, och då klockan i östergarns gamla tempel vid 6-tiden på kvällen kallade till griftbegängelse på kyrkogården, fingo de tillstädeskomna bevittna ett i Gottlands häfder enastående skådespel. På kyrkogården väntade en stor och vid graf, gemensam för alla, och folkmassorna stodo täta däromkring. De dittills afsomnade, en officer och 24 man, forslades på skjutsar från det en halfmil därifrån belägna strandningsstället till grafven, många af dem endast formlösa kroppar, knutna samman i knyten och bylten, bokstafligen sönderslitna och med svårighet identifierade af kamraterna ombord. Tyska flaggor lågo öfver dessa kvarlefvor, och i den gemensamma grafven lades de ned i tvenne lager. Öfver dem bredde de kvarlefvande officerarna från Albatross tre tyska örlogsflaggor. Pastoratets gamla kyrkoherde, E. T. Berglund, förrättade jordfästningen efter luthersk ritual, sedan man sjungit "Jag går mot döden hvart jag går". För hvarje lik som sänktes i grafven gjorde de närvarande sju tyska officerarna jämte deras underlydande samt de tillstädeskomna svenska officerarna honnör. Sedan man sjungit "Jag går mot himlen hvart jag går", höll befälhafvaren på Albatross, fregattkapten Fritz West, ett kort, innerligt tal till de omkomnas minne, hvarpå tyska konsuln, Carl Emil Ekman i Visby, framsade några beklagande ord. Samtliga vid grafves närvarande tyskar kastade härefter tre skoflar mull öfver sina kamraters stoft. Den civila befolkningen höljde därefter de somnade främlingarnas lik med en mångfald rosor, blommor och grönt. De civilas antal uppskattades till omkring tusentalet. Det vackra vädret och de oväntade händelser nas sordin öfver sinnena gjorde denna begrafning till en af de mest gripande som någonsin ägt rum på gottländsk mark.

De i Roma internerade tyskarna bestå af sju officerare och 189 man, de sårade ej medräknade. Bevakningen uppehålles tillsvidare af Gottlands infanteriregementes lifkompani, men skall i fortsättningen ombesörjas af landstormskontigenter.

Rörande den uppseendeväckande sjödrabbningen föreligga ytterligare följande meddelanden:

Striden har tydligen uppkommit så, att ryska stridskrafter anfallit tyska spaningsfartyg. De ha senare blifvit angripna af en starkare tysk styrka och retirerat norr öfver. Minkryssaren Albatross blef under striden på grund af dimma skild från eskadern och hårdt ansatt af fienden, så att den slutligen måste söka sig in till Katthammarsvik på Gottland. Minnångaren jagades i land af 4 ryska pansarkryssare och grundstötte i Herrviken samt blef läck.

Albatross står fast på grundet något öfver 100 m. från land. En löjtnant och 23 man äro döda och 33 sårade. De döda ha begrafts på östergarns kyrkogård i en gemensam graf.

Besättningen bevakas dels ombord, dels i land. Fartygets proviant har förts i land.

De sårade, däribland två löjtnanter och en underofficer, ha förts till Roma. Fartygets läkare är döende.

Det har visat sig att Albatross har blifvit beskjuten inom svenskt område. Med anledning häraf har svenske ministern i Petersburg beordrats att protestera mot den sålunda begångna kränkningen af svenskt territorium och därigenom af Sveriges neutralitet.

"Albatross" var spaningsfartyg i en af kryssare bestående tysk eskader, som på natten fick känning med rysk styrka. På grund af dimman blef Albatross skild från sina kamrater och befann sig plötsligt afskuren af fyra stora ryska pansarkryssare samt trängdes mot gottländska kusten.

Nära sitt fall.

Endast en tidsfråga, när Warschau skall falla. — Relativt lugnt på västfronten. — Italienarna rapportera fortfarande segrar.

En amerikansk not, upptagen illa i Berlin.

Onsdagen den 21 juli.

Statssekreterar Lansing i Förenta Staterna uppgaf i går, att en officiell undersökning af submarinattacken på ångaren Orduna kommer att anställas.

En skvadron på sex franska aeroplan har bombarderat stationen Colmar, hufvudstaden i öfre Elsass. En hel del skada anställdes och aeroplanen återvände oskadda.

Den ryska ångaren General Radetzky torpederades och sänktes af en tysk undervattensbåt den 17 juli. Besättningen räddades.

Ammunitionsminister Lloyd George lyckades i dag förmå de strejkande kolgrufarbetarna i South Wales att återgå till arbetet. Koloperatörerna hafva accepterat de villkor, Lloyd George lyckats erhålla. Arbetet upptages antagligen i morgon.

Premierminister Asquith anhöll i dag i parlamentet, att det skulle rösta för ytterligare $750,000,000 för krigsutgifter. Storbritannien utgifver dagligen $41,220,6845 på kriget.

Från Geneve meddelas, att italienarne haft stora framgångar sedan d. 16 juli. Österrikarna hafva förlorat mer än fem mil i Cadore och mindre sträckor i Carnia, Hochshite, Gradina, Dodero och Kellerwald vid Isonzo. Österrikarna hafva återtagit två positioner nära Tolmino och norr om San Lucas.

En stor del af laster af amerikansk bomull, som tagits af England, kommer antagligen att konfiskeras af prisdomstol i London.

En flotta på 59 turkiska segelfartyg, lastade med krigsmaterial för den turkiska armén, har förstörts af ryska torpedbåtar på Svarta hafvet. Besättningen på båtarna gjordes till krigsfångar.

Från London meddelas officiellt, att tyskar och österrikare fortfarande tränga sig framåt från Rigabukten i norr till den del af södra Polen, dit de drifvit ryssarna från Galizien, och att Warschau knappast kan räddas. Tyska trupper stå inom femtio mil från Riga. Stora framgångar hafva af tyskarna vunnits nordost om Warschau, kulminerande i intagandet af Ostrolinka, en af de fästningar som försvara Polens hufvudstad. De tyska trupperna bombarderas af artilleri från fästningen Nowo Georgievsk, nyckeln nordost till Warschau och belägen endast 20 mil från staden. Omedelbart sydväst om Warschau och mindre än 20 mil därifrån har Blonie fallit och längre söderut Grojec. Sydost om Warschau hafva österrikarna intagit Radom.

Britterna hafva på västfronten haft en del smärre framgångar och tagit flendtliga löpgrafvar nära Chateau of Hooge.

Den fyrtiotredje canadensiska bataljonen under öfverste Thomsons kommando har nu anländt till Frankrike.

Torsdagen den 22 juli.

En serie af tolf stora drabbningar, som komma att afgöra Warschaus öde, utkämpas norr, väster och söder om staden. Ryssarna göra förtvifladt motstånd och påstå sig hafva drifvit fienden tillbaka på högra stranden af Narew floden.

De österrikiska förlusterna sedan d. 13 juli utmed Isonzo hafva uppgått till 8,000 man, af hvilka 1,100 tagits till fånga.

Från Paris meddelas officiellt, att häftiga strider utkämpades den 20 och 21 på höjderna vid Reidhakerkopf, väster om Münster i Elsass. Ett anfall följdes af nio kontraattacker af tyskarna, hvilka ledo stora förluster.

Tyskland planerar intagandet af Petrograd. Man väntar att Riga snart skall falla och ämnar använda denna stad som operationsbas mot den ryska hufvudstaden, meddelas från Köpenhamn.

Den belgiske konsuln i Warschau har lämnat staden, och den amerikanske konsuln därstädes har tagit hand om belgare och serber.

Fredagen den 23 juli.

Turkarna hafva anställt ohyggliga massakrer på armenier. Turkarna hafva dödat så godt som hela befolkningen i Bitlis, samlat niotusen kvinnor och barn från de angränsande byarna och drifvit dem till stranden af Tigris, där de sköto dem alla. Därefter dödade de ytterligare ett tusen kvinnor och barn, som först undkommit. Äfven på andra platser hafva armenier dödats i tusental.

En half miljon österrikisk-ungerska och italienska trupper på en sextio mil läng front vid Isonzo floden äro nu engagerade i den häftigaste drabbning, som förekommit i det österrigisk-italienska kriget. Italienarna fortsätta att avancera.

General Sir Ian Hamilton, som kommenderar den brittiska expeditionsstyrkan vid Dardanellerna, rapporterar fortfarande oafbrutna framgångar för de allierade.

Brittiska trupper hafva intagit Sukesh-Sheyukh vid Eufrat i Arabien och anfalla turkarna, som upptagit en position nedanför Nasiriyeh.

Från Berlin meddelas, att tyskar, som arbeta i fabriker i neutrala länder, isynnerhet Förenta Staterna, som tillverka krigsmaterial för fienden, göra sig skyldiga till förräderi, hvilket kan bestraffas med tio års fängelse.

Från Paris meddelas officiellt, att fransmännen haft en del framgångar i Vogeserna, där de bl. a. efter en häftig strid tagit höjden Linge.

Från Rom meddelas, att frågan om krig eller fred mellan Italien och Turkiet nu ligger i händerna på baron Sonnino, Italiens utrikesminister, i det det italienska kabinettet idag gaf honom fullmakt att taga nödvändiga mått och steg för att hindra Turkiet att använda den italienska flaggan.

Den franska undervattensbåten Joule har saknats sedan den 23 april och anses vara förlorad.

Den amerikanska svarsnoten på Tysklands sista not aflämnades idag till den tyske utrikesministern i Berlin. Samtidigt blef den publicerad i Washington. I noten säges, att Förenta Staterna kommer att betrakta alla handlingar af tyska fartygsbefälhafvare, som kränka amerikanska rättigheter, som afsiktligt ovänliga. Förenta Staterna ämnar fortsätta att förfäkta hafvens frihet från hvilket håll denna än kränkes. Olagliga och ohumana handlingar äro absolut oförsvarliga, då de beröfva neutrala deras erkända rättigheter och i synnerhet då de taga neutrala lif. Vidare säges, att det är möjligt att föra undervattenskrig efter samma regler som vanligt krig. I diplomatiska kretsar anses denna not vara den skarpaste Förenta Staterna under nu pågående krig utfärdat till någon af de krigförande.

Lördagen den 24 juli.

Ryssarna vid floden Wieprz i södra Polen hafva något hämtat sig efter de senaste nederlagen och drifvit tillbaka tyskarna åtta mil norr om Krasnostawa, förorsakande en förlust på 13,000 man.

Privat meddelas från Riga, att tyskarna landsatt en hel armékår på kusten nära Libau. Tyskarna syntes först sträfva mot Riga, men en plötslig svängning mot söder bekräftar den förmodan, att deras egentliga mål är att afskära den ryska Warschauarméns kommunikationer, som skyddas af kavalleri och andra lätta trupper.

President Wilson har infordrat en rapport om nationalförsvaret. Detta skedde omedelbart efter afsändandet af noten till Tyskland.

Öfverstlöjtnant Kemp, ledare af boerrebellerna i Sydafrika, som i februari gaf sig till de brittiska trupperna, har blifvit dömd till sju års fängelse och att betala $5,000 i böter.

Från Berlin meddelas, att rapporter om att Warschau fallit äro i omlopp i staden och väcka stort jubel. Någon officiell bekräftelse har dock ännu icke kommit. Den tyske befälhafvaren framför Warschau lär hafva hotat att bombardera staden, om den icke gifver sig inom 24 timmar.

Från Rom meddelas officiellt, att en häftig drabbning förekom på Carsofronten den 22 juli. Österrikarna gjorde förtvifladt anfall men blefvo tillbakaslagna af italienarna. Manfallet var mycket stort, och 1,500 österrikare togos till fånga.

Måndagen den 26 juli.

Ett telegram till Times från Sofia, dateradt i fredags, säger, att en konvention till Bulgarien afträdt den turkiska delen af Dedeatgatch järnvägen. Denna afträdelse undertecknades i Konstantinopel förliden torsdag.

Hvita Stjärnliniens ångare Baltic, lastad med ammunition för den brittiska armén, anlände utan vidare äfventyr till Liverpool i går.

Från Rom meddelas officiellt, att man väntar, att Gorizia snart skall falla i italienarnes händer. Staden har blifvit häftigt bombarderad, och förlusterna hafva varit stora på båda sidor.

Franska trupper stormade i lördags kväll flera starka tyska försvarsverk mellan La Fontenelle höjderna och byn Launois i Vogeserna. Södra delen af byn intogs af fransmännen, och 700 sårade tyskar togos till fånga.

Tyskarna hafva öfvergått floden Narew på en front, som sträcker sig från en punkt söder om Ostrolenka till Pultusk.

Den amerikanska noten till Tyskland publicerades i går i tidningarna i Berlin. Den anses i Tyskland vara mycket otillfredsställande.

Det franska krigsfartyget Le Bisson har förstört den österrikiska submarin- och aeroplandepån på Lagosta ön i Adriatiska hafvet.

Storbritanniens svar på den amerikanska noten af den 30 mars, i hvilken protesterades mot genomförandet af orders-in-council, hvilka inskränka den neutrala handeln, mottogs i dag i Washington. I svarsnoten säges, att orderna äro inom internationell lag, ehuru nya principer gjort sig gällande, och bör man därför invänta en juridisk tolkning. Noten är hållen i mycket artig och vänlig ton.

Förenta Staternas ångare Leelanaw från Arkangelsk till Belfast med en last af lin sänktes i dag af en tysk undervattensbåt vid Skottlands nordvästra kust. Hela besättningen räddades.

Tyska undervattensbåtar sänkte i går i engelskt farvatten en brittisk ångare, en fransk ångare och fyra brittiska trålare.

Tisdagen den 27 juli.

Generalmajor Sam Hughes besök i England kommer att resultera i en omorganisation af de canadensiska trupperna och omflyttningar bland befälet.

Warschau håller ännu ut, men det tros allmänt, att dess fall är endast en tidsfråga. Tyskarna rikta nu det hufvudsakliga anfallet på den polska hufvudstaden från norr.

Meddelanden från och om de skandinaviska länderna.

Per telegraf.

London, d. 22 juli. — Den svenska barken Capella och den norska barken Nordlyset, båda timmerlastade och destinerade till England, hafva antändts af tyska undervattensbåtar på Nordsjön. Capellas besättning landsattes i Hull och Nordlysets i Frederikshaven.

*

London, d. 22 juli. — Den danska ångaren Virginia och Gurre, som varit internerade i Kirkwall, hafva lösgifvits.

*

Ett radiogram från Berlin, via Sverige, i måndags f. v. meddelar att tyska regeringen tillåtit utförsel af 600,000 ton antracitkol till Sverige, sedan England vägrat eller ej kunnat tillåta kol att utskeppas därifrån. Underhandlingar pågå om införsel till Sverige från Tyskland af ett begränsadt parti färgstoffer och droger.

*

Från Stockholm telegraferades i måndags f. v. att en tysk kommission på sex medlemmar i allsköns tysthet anländt till Sverige för att undersöka möjligheten af att där erhålla bomull för den tyska regeringens räkning. Händelsen har väckt stort uppseende — fast den skulle hållas hemlig — och man fruktar att kommissionens ärende kan ge anledning till obehagliga diplomatiska förvecklingar, om Sverige blir indraget i något som strider mot neutraliteten.

*

London, d. 26 juli. — Den norska ångaren Fimreite, 3,819 ton, sänktes i dag af en tysk undervattensbåt. Besättningen landsattes i Stornoway, Skottland.

*

I senast hitkomna svenska tidningar återgifves ett telegram från Petrograd, hvari meddelas att svenske ministern därstädes, P. H. E. Brändström, mottagit en medarbetare i Novoje Vremja, som sökt erfara grunden till i staden kringlöpande rykten om Sveriges eventuella deltagande i kriget. Ministern framhöll att Sveriges förhållande till Ryssland sedan krigets början var och fortfarande vore godt; ryktet hade troligtvis uppkommit genom transitförbudet, som dock icke vore riktadt mot Ryssland, samt genom underrättelsen att svenska regeringen till den engelska gjort hänvändelse om en hänsynsfullare behandling af svenska fartyg, post och telegram, i hvilken hemställan ministern hoppades på understöd af ryska regeringen.

*

I anledning af de från svensk sida anförda klagomålen öfver hinder och svårigheter, som genom engelska åtgärder förorsakats Sveriges samfärdsel, har engelska regeringen sändt en delegation till Stockholm med uppgift att underhandla om utvägar att för framtiden undanrödja dessa hinder och svårigheter. Den engelska delegationen uppvaktade utrikesministern d. 30 juni. Dess medlemmar äro bankir L. Smith, en framstående City-köpman, R. Vansittart, embetsman i engelska utrikesdepartementet, bankir Eric Hambro i den kända rentierfirman Hambro & Son i London och advokaten mr Clemminson. De svenskar som skola underhandla med denna handelsdelegation äro följande: Kontreamiral Lindman, landshöfding Trolle, kanslirådet och afdelningschefen i utrikesdepartementet Westman, öfveringeniören i Jernkontoret Wahlberg och extra föredraganden i kommerskollegium Dillner. De svenska delegerade ha bemyndigats att i förekommande fall tillkalla sakkunniga. Arbetet antages taga flera veckor i anspråk. Det är ingen hemlighet att det är det svenska transitförbudet för vissa varor, som engelsmännen önska aflägsna och den engelska delegationen torde ha för afsikt att erbjuda vederlag på annat håll. Det förutsättes, att kol- och oljeimportfrågorna i detta sammanhang komma ingående att behandlas. Som villkor för tillmötesgående i dessa punkter tros komma att uppställas kravet på upprättandet af en importtrust.

Döden i hamnen.

Öfver tusen människor omkomma, då ångaren Eastland kantrar i Chicago river.

SVENSKA OFFER.

FLERA ARRESTERADE I SAMBAND MED OLYCKAN.

Innevarande år synes vara ett sannskyldigt olycksår. Det stora världskriget rasar med oförminskad häftighet, och den ena stora olyckan efter den andra inträffar. Den senaste, som i afseende på antalet omkomna kan jämföras med Lusitania-"olyckan", inträffade i lördags förmiddag, då exkursionsångaren Eastland kantrade mellan La Salle och Clark street docks i Chicago river, just som den lade ut från kajen, och öfver tusen människor omkommo.

Exkursionsångaren Eastland hade i lördags jämte fyra andra ångare förhyrts af Western Electric company, hvars arbetare jämte familjer och vänner skulle företaga en utflykt öfver Lake Michigan till Michigan city. Under en mulen himmel vandrade i lördags förmiddag cirka 7,000 personer, som skulle deltaga i denna utflykt, ned till varfvet, där ångarna lågo förtöjda. Eastland var den första, som fylldes med passagerare.

Regn började falla, då varfssuperintendenten lät indraga landgången till Eastland, förklarande, att den gräns af 2,500 passagerare, som satts af regeringen, var nådd. De ombordvarande viftade farväl till de vänner, som väntade på kajen för att gå ombord på Theodore Roosevelt och de öfriga exkursionsångarna.

Passagerarna gingo därefter öfver till den vänstra sidan af fartyget för att se, då de andra båtarna gingo uppför floden mot varfvet. En bogserbåt angjordes vid Estland, order gafs att kasta loss och maskinerna började arbeta. Eastland rörde sig emellertid icke ur fläcken. I stället började det tungt lastade fartyget kränga åt sidan, först åt kajen. Krängningen var så betydligt, att många passagerare gingo öfver till sidan utåt floden, där redan en massa personer stodo.

Båten började långsamt men stadigt kränga åt vänster sida. Under fem minuter fortgick detta, tills Eastland fullkomligt kantrat.

Förfärliga scener utspelades ombord under dessa fem minuter, och luften fylldes af jämmerrop från kvinnor och barn. I hundratal slungades människorna ut i det strida vattnet. Många af dem sjönko genast, men en hel massa höllo sig flytande en stund. Flera blefvo instängda i kajutorna, och det märkliga är, att några af dessa efteråt räddaes. Floden var öfversållad af människor, som kämpade i vattnet för lifvet och af kringflytande lik.

Ett energiskt räddningsarbete vidtogs genast. Båtar utsändes, och de på stranden stående utkastade rep och käppar till de nödställda. Flera prof på verkligt hjältemod aflades, och de män voro icke få, som kastade sig i vattnet för att rädda drunknande. Flera af dem, som räddades, blefvo skadade, somliga så svårt, att de knappast kunna räddas till lifvet.

Till i söndags eftermiddag hade 934 lik upptagits, och af dessa hafva 538 blifvit identifierade.

Eastland ägdes af St. Joseph-Chicago Steamship company och var bygd 1903. Senare hade den omändrats, då den befunnits vara för hög. Fartyget hyrdes af Indiana Transportation company, hvars tjänstemän uppgifva, att de icke hade kontroll öfver besättningen och icke äro ansvariga för olyckan.

Det uppgifves, att fartyget var för hårdt lastadt på öfre däck, och att ballasten, som bestod af vatten, antingen var felaktig eller totalt saknades.

W. S. Steele, sekreterare i St. Joseph-Chicago Steamship co., har blifvit arresterad. Äfven Eastlands kapten, Harry Pederson, och allt befäl på fartyget har anhållits af polisen. En noggrann undersökning kommer naturligen att hållas.

Bland de omkomna märkas följande personer med skandinaviska namn:

Miss Ida Anderson (18), miss Anna Anderson (26), John Anderson (48), Albert Anderson, Minnie Anderson, David A. Bergman, miss Margaret Christianson (23), Anna Clausen, miss Freida Christianson (20), Jennie Erickson, Carrie Erlandson, mrs. Carrie Hanson (22), G. M. Hanson, H. Hanson, Tillie Jansen, Edward Johnson, Louis H. Johnson, John Larson, miss Ella Larson, Emil Nelson, Margaret Olson, Ray Peterson (4), Nels R. Peterson, Ruth Peterson, Charles Peterson, Margaret Swanson, Lief E. Thorensen, August Adler, Minnie Söderström, Sigrid Magnusson.

Manitoba stämmer Kelly.

Hon. A. B. Hudson, Manitobas attorney-general, har å provinsens vägnar börjat civil rättegång mot Thomas Kelly & Sons i samband med parlamentsbygget. Mr Hudson begär, att kontrakten skola upphäfvas och de pängar, $1,636,642.15, kontraktörerna erhållit, återbetalas till provinsen.

Norris åternominerad.

Premierminister T. C. Norris i Manitoba, som i nära aderton år varit liberal representant för Landsdowne, blef i lördags åternominerad till liberal kandidat för denna valkrets. Nominationsmötet var synnerligen talrikt besökt och mycket entusiastiskt.

Blodig strejk.

En större strejk har utbrutit vid Standard Oil co. of New Jersey i Bayonne, N. J. Flera sammanstötningar förekommo förliden vecka mellan de strejkande arbetarna och polisen. Tre arbetare blefvo därunder dödade och en massa sårade.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

Hedin donerar i Tyskland. — Oscar II sjunker. — Får icke vistas på fri fot.

— Sven Hedin har öfverlämnat hela sitt honorar för sin bok Ett folk i vapen, tillägnad de tyska soldaterna, inalles utgörande ett belopp af 75,830 mark 30 pfennig, till det tyska och österrikisk-ungerska Röda korset.

— Från rederiaktiebolaget Nordstjernans kontor meddelas att ångaren Oscar II, som härom dagen blef utsatt för kollision utanför Butt of Lewis och af ett par engelska ångare skulle inbogseras till Stornoway, icke hann uppnå denna hamn, utan sjönk på vägen. Den svenska krigskommissionen torde genom denna olycka komma att lida en bland de största värdeförlusterna under hela kriget. Lasten var mycket dyrbar. Den utgjordes bl. a. af 48,000 balar kaffe, 12- a 13,000 saltade hudar, 9,000 säckar kli, garoextrakt m. m. Fartyg och last beräknas ha ett värde af omkring ett par miljoner kronor. Några detaljer från själfva olyckan ha ännu icke ingått. Mycket tyder på att ångaren kolliderat med en örlogsman.

— Sömmerskan Anna Andersson från Ljungby, som af häradsrätten dömdes för mordbrand och konkursförbrytelse till 7 års straffarbete, hade hos hofrätten hemställt att bli försatt på fri fot. Hofrätten har afslagit framställningen.

— En synnerligen sorglig drunkningsolycka inträffade d. 5 juli utanför Eskö strax i närheten af Furusund. Vid försök att rädda sin lilla dotter, som kommit i vattnet, omkom nämligen då en ung fru Tua Larsson, gift med postexpeditör John Larsson i Stockholm.

— Efter fyra månaders vistelse vid östra fronten återkom dr. Sven Hedin d. 8 juli till Stockholm, solbränd och vid god hälsa, laddad med material till en ny välhonorerad krigsbok. Det är en påfallande och markerad rysservänlighet dr. Hedin vid hemkomsten yppat. Kanske den får fattas som ett symtomatiskt eko af den nu rådande stämningen på tysk-österrikiska fronten.

Nykterhetsseger.

Vid folkomröstningen i Alberta erhöll Liquor act 20,000 rösters majoritet.

41 "TORRA", 14 "VÅTA".

ÄFVEN DE STÖRRE STÄDERNA RÖSTA "TORRT".

Från och med den 1 juli nästa år kommer det att möta svårigheter för dem i Alberta, som vilja hafva den för många så kära "nubben", att erhålla den. Alberta blef nämligen genom allmän folkomröstning under den nya lagen om direkt lagstiftning torrlagdt hvad spriten beträffar förliden onsdag. Man röstade denna dag på den föreslagna Liquor act, som förbjuder försäljning af rusdrycker öfver hela provinsen. Segern för nykterhetsfolket blef stor och nederlaget för sprittvännerna och rusdrycksinträssena förkrossande, i det enligt senast erhållna uppgifter 47,842 röster kastades för den nya lagen och 28,788 mot eller en majoritet i favör af lagen på 19,054 röster. Den nya lagen träder, som nämndes, i kraft den 1 juli 1916.

Den största majoriteten i favör af rusdrycksförbud erhölls i Camrose valkrets, där 1,208 röster gäfvos i favör för den nya lagen eller åttio procent af alla afgifna röster. Andra valkretsar, som gäfvo stora "torra" majoriteter voro: Lacombe, 1,043; Taber, 1,002; Sedgewick, 846 och Red Deer, 731.

De största majoriteterna i favör af lagen afgäfvos f. ö. i landtdistrikten i södra delen af provinsen, medan i flera af de nordliga distrikten, där sprit icke får säljas, majoriteten voro emot den.

Det märkliga var, att alla städer med undantag af Lethbridge förklarade sig i favör af rusdrycksförbud. Äfven de större städerna Edmonton och Calgary visade en ganska god majoritet för den nya lagen. Detta väckte icke så liten förvåning, då de flästa, icke minst rusdrycksinträssena, väntat, att dessa platser skulle blifva de mest hårdknäckta nötterna för nykterhetsvännerna. Majoriteten i Calgary uppgick till 3,887 och i Edmonton till cirka 3,600. Angående Lethbridge upplyses, att tusen mindre röster afgäfvos där mot i senaste provinsval. Grufarbetarna voro orsaken till, att denna stad förklarade sig "våt".

De valkretsar, som förklarade sig mot rusdrycksförbud voro: Athabasca, Beaver River, Bow Valley, Edson, Grouard, Lac St. Anne, Pincher Creek, Redcliff, Rock Mountain, St. Albert, St. Paul, Stony Plain, Victoria och Lethbridge, eller 14 af 55.

I Calgary mottogs den oväntade segern med den största entusiasm. Folk samlade sig i massor på gatorna, hurrade och jublade. På kvällen anordnades ett fackeltåg, och redaktörerna för två af stadens tidningar, hvilka nedlagt ett godt arbete för nykterhetssaken, buros i triumf genom stadens gator.

Genom den nya lagen borttagas 320 hotell-, klubb- och spirituosahandelslicenser i Alberta den 1 juli 1916. Inga rusdrycker kunna köpas i Alberta utom för mediciniskt, vetenskapligt och sakramentalt bruk. För dessa bruk säljes spirituosa i affärer under kontroll af regeringen. Ingen ersättning gifves dem, som förlora sin license.

Alberta Liquor Act hänsköts till folket för afgörande under lagen om direkt lagstiftning. Det är första gången i Canadas historia, som en dylik röstning företagits. Den föreslagna lagen, hvartill fogats en jättepetition, förelades legislaturen under senaste session och enligt lagen om direkt lagstiftning måste legislaturen under nästa session antaga lagen.

Glädjen i Alberta är stor och allman öfver den nu vunna storartade nykterhetssegern. Öfver hela Canada för öfrigt gläder man sig öfver denna folkseger och hoppas, att de öfriga provinserna snart skola följa Alberta i spåren. Hvad särskildt Manitoba beträffar, uttalas allmänt den förhoppningen, att det liberala partiet skall vinna i valet den 6 augusti, ty därigenom blifver Manitoba i stånd att företaga en liknande röstning som Alberta. Det liberala partiet har nämligen direkt lagstiftning på sitt program liksom äfven rusdrycksförbud.

Notabelt dödsfall.

Sir Stanford Fleming, ingenjör och vetenskapsman, afled i torsdags efter en kort sjukdom i Halifax, i en ålder af 88 år. Han var känd såsom "fader till Canadian Pacific Railway."

På feriebesök.

Amerikanske ministern i Stockholm, Mr Ira Nelson Morris, anlände jämte sin fru till New York d. 17 ds. med ångaren Bergensfjord, på ett kortare feriebesök som det officiellt heter. I onsdags aflade ministern ett besök i Washington, där han i Hvita Huset hade en längre öfverläggning med president Wilson och statssekreterare Lansing.